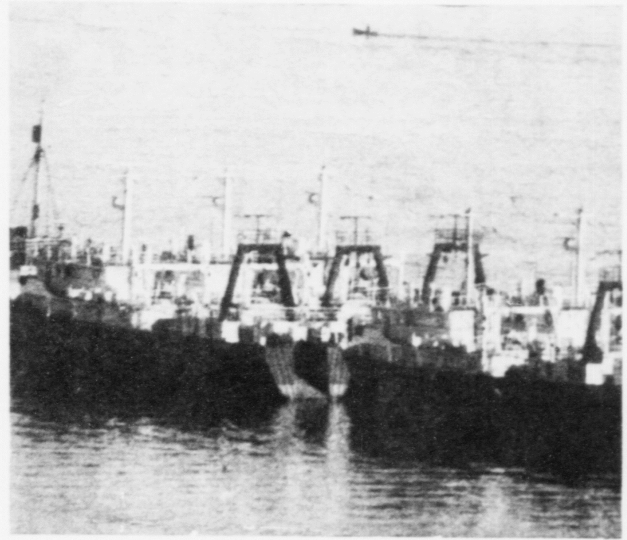

Fiskivinnan á vegamóti

Tað er mangt, ið bendir á, at føroyska fiskivinnan er á einum vegamóti. Vit eru komin hartil, at støða má takast til grundleggjandi broytingar í okkara hovudsavnnu.

Sosialurin hevur seinastu tíðina hýst ymsum sjónarmiðum um tilíkar broytingar og ætlan okkara er at halda fram við hesum og fáa í lag eitt breitt og sakligt orðaskifti undir evninum: »Fiskivinnan á vegamóti«.

Í blaðnum í dag nemur formaðurin í Føroya Fiskimannafelag við nakrar av hesum spurningum.

Tað skal sigast, at okkurt fyrivarni er við hesi útrokning. Partvis frágreiðing til hetta úrslit er sandmaðkagolan, sum hevur merkt minni úrtøku, tí meira verður skorið burtur.

Og verður sammett við onnur tíðarskeið og við onnur fiskasløg, er úrslitið kanska ikki so vónaligt, men »tendensurin« er í hvussu er tann sami.

Men stutt sagt siggja vit her, at henda uppsavørn hevur havt ein fittan vøkstur í marknaðarprisinum, kr. 2,49 pr. kg rávøru ella uml. 64%. Men hóast hesa hækking hava virkini bert ráð til at gjalda eitt oyra meira í pris, meðan restin er farin til aðrar útreiðslur. Sjálvsagt

hava prisirnir verið hægri í hesum tíðarskeiðnum, men núverandi prislegu á upsa hava vit livað við í tvey ár nú, og einki útlit er til størvegis broyting.

Munurin góldin við studningi

Í hesum 10 ára tíðarskeiði er pristalið hækkað við uml. 100%, og lønarlagið er vaksið nakað tað sama. Marknaðarprisurin er hækkaður væl minni, men her hava vit tann trupulleika, at marknaðarprisurin ikki fylgir føroyskum pristali.

Avreiðingarprisurin á upsa er eisini uml. tvífold-

aður hesi tiggju árin. Hann er frá 1. februar 1979 til í dag hækkaður úr kr. 2,50 til kr. 5,05 pr. kg ella kr. 2,55 pr. kg. Men meginparturin av hesi hækking stavar frá øktum studningi úr ráfiskagrunninum. Hann var í miðal í 1979 83 oy/kg og er í dag kr. 2,94 ella ein hækking uppá kr. 2,11. Restin av muninum stavar frá tí, at vit nú hava B- og 2 upsa inni til ein lægri pris, og er hetta ikki tikið við her.

Høvdu vit verið spámenn í 1979!

Alt hetta vistu vit sjálvsagt einki um í 1979, men tað kundi verið áhugavert at

fundera yvir, hvat vit vildu gjørt, um vit vistu alt hetta.

Nidurstøðan hevði fyrst og fremst verið tann, at tað vildi verið figgjarligur orðskapur at framleitt upsa (og kongafisk) til frystingar á landi. Her kundu verið tveir aðrir møguleikar. Annar var søla av feskum fiskavørnum, antin skorið ella í heilum líki. Hin kundi verið at útygt framleiðsluna á sjónum í staðin fyri á landi. T.v.s. at vit skuldu virkað fiskin umborð á verksmiðjuskípum. Hetta vildi sjálvsagt minkað um arbeiðsplássini á landi, men vildi hinvegin útvegað eitt tilsvarandi tal av arbeiðsplássum á sjónum. (At hetta vildi givið fleiri limir til FF

kunnu vit siggja burtur frá í hesi umrøðu!)

Vit høvdu vist fingið munandi færri góðskutrupulleikar, og royndirnar visa eisini, at skip sum virka umborð hava ein heilt annan studningstørv enn tey skip, sum avreiða til virkir á landi. Í hvussu er vildi avreiðingarvirðið í hesum førinum verið hækkað við teimum 64%, sum marknaðurin er hækkaður, meðan tann veruliga hækkingin uttan studning er 0% við verandi framleiðslu.

Nú verður so nógv tosað um strukturbroytingar, uttan at menn rættiliga vita, hvat meint verður við. Men uttan íva mugu vit hava eitt rættiligt orðaskifti um hesar

spurningar, og hetta er so mitt »bidrag« til hetta orðaskifti, sum vónandi kann koma.

Óli Jacobsen

